

Men desværre er alt ikke rosenrødt. Under overfladen er der nemlig gennem de seneste par år ved at vokse sig nogle store og uløste problemer og udfordringer frem. Udfordringer og problemer, man sagtens kan gøre noget ved, hvis man ellers er indstillet på det.

Vores opfordring til statsministeren og hans ministre skal være, at de ruller vinduer i deres ministerbiler ned, kigger ud og tager fat på de udfordringer og de problemer, som vores samfund står over for. Vores opfordring til regeringen skal være, at den nu tager fat i et bredt samarbejde med oppositionen. Vi er i arbejdstøjet, så det er helt op til regeringen, om den vil tage imod vores invitation.

Når det går så godt i Danmark, er der ingen undskyldning for, at det går så dårligt med integrationen. Da regeringen tiltrådte, løb 10-årige indvandrerdrengene rundt og lavede drengestreges med vennerne. Nu er de 14 år, og drengestregene er skiftet ud med hærværk, vold og det, der er værre. På sidelinjen står 10-årige knægte og er parate til at følge i deres fodspor.

Siden regeringen tiltrådte, er det gået tilbage med integrationen i Danmark. Integrationsprojekter, som virkede, er blevet lukket ned, og ingen nye, effektive tiltag er sat i stedet. Indvanderne og deres efterkommere mødes stadig af afvisninger og alt for mange lukkede døre på det danske arbejdsmarked, selv om viljen til at bidrage og til at arbejde er stor.

Kl. 11.05

Siden regeringen tiltrådte, har vi set en voksende religiøs fanatisme i visse muslimske miljøer i Danmark, en fanatisme, hvor store grupper tager afstand fra demokrati, ligestilling og ytringsfrihed.

Alt for mange unge med udenlandsk baggrund er for dårligt uddannet. Mange forlader skolen uden at kunne læse og skrive ordentligt dansk, og det er især de unge indvandrere, der betaler prisen for, at regeringen har skåret ned på skolepraktikken.

Vi har en regering, der for 4 år siden skabte gevaldige forventninger om, at den ville få styr på udlændingepolitikken. Men i dag tyranniserer indvandrerbander Nørrebro. Vi har ghettoboliger og ghettoskoler i byer og forstæder. Vi er ved at få et nyt proletariet i Danmark med alt for meget kriminalitet, alt for mange uden uddannelse, uden arbejde og uden håb for fremtiden – alt sammen til stor frustration for danskerne. Det skal der rettes op på. Det kritiserer vi regeringen for ikke at gøre mere ved.

Men Socialdemokraterne står ikke bare surmulende på sidelinjen. Vi er parate til sammen med regeringen at lave en national handlingsplan, der tager livtag med de her problemer en gang for alle. Vi vil nemlig ikke løbe fra vores del af ansvaret. Vi vil tværtimod tage ansvaret på os og forbedre integrationen. Vi vil sikre tryk i utrygge kvarterer. Organiserede kriminelle og ungdomsbander skal fjernes fra gadebilledet. Deres hashklubber skal lukkes. De skal overvåges, stoppes og straffes for deres kriminalitet. Vi vil have integrationsprogrammer for alle de mennesker, der skal blive i Danmark; integrationsprogrammer, hvor alle lærer dansk og lærer om den danske kultur.

Også kvinderne skal ud på arbejdsmarkedet og lære det danske samfund at kende. Kun hvis man kender det danske samfund, kender normerne og kender farerne ved det danske samfund, kan man opdrage sine børn til at blive på den rigtige side af loven.

Vi vil have, at skolerne og daginstitutionerne i ghettoområderne får ressourcer til at ansætte flere voksne, så vi får børnene og de unge væk fra gadehjørnerne og ind i lektiecafeerne, ungdomsklubberne og fritidsordningerne. Og vi vil have, at arbejdsmarkedet åbner sig, så også mennesker med et fremmedklingende efternavn kan få et arbejde.

Gennem de sidste mange år har langt de fleste danskere fået flere penge mellem hænderne. Vi arbejder meget og betaler meget i skat. Når det nu går så godt i Danmark, er der ingen undskyldning for, at den offentlige sektor ikke fungerer, som den burde.

Mange mennesker oplever, at de skal vente længe på hospitalsbehandling, og når de endelig er indlagt, placeres de på en hospitalsgang. Mange af vores børn starter i en skole med skyhøje klassekvotienter og gamle, lasede bøger, og mange ældre oplever kun at få gjort rent hver tredje uge. De oplever, at der slet ikke er tid til den snak, som de ensomste af vores ældre burde have krav på. Det er ikke rimeligt, at de offentligt ansatte skal løbe hurtigere og hurtigere og alligevel ikke har tid til at levere den omsorg og den service, som borgerne har krav på.

Vi mener, at vores folkeskole skal være i verdensklasse, at de syge skal behandles bedre, at de ældre skal have krav på at få bad mindst to gange om ugen og få gjort rent mindst hver anden uge.

Det kræver altså, at regeringen ændrer strategi. Kommunerne kan ikke levere bedre og mere